WSKAŹNIKI / ADRESY

Wskaźnik → jest zmienną, która zawiera adres (wskazanie) innej zmiennej lub adres dowolnego obszaru w pamięci komputera, (np. może być to adres obszaru danych lub adres kodu programu)

Ogólna postać definicji wskaźnika:

typ_danych * identyfikator wskaźnika;

Najczęściej używane są wskaźniki "zdefiniowane" zawierające adres innej zmiennej. Taki wskaźnik zawiera informację o:

- <u>adresie</u> zmiennej w pamięci komputera
- typie danych przechowywanych w tej zmiennej

Przykłady definicji:

Można również korzystać ze wskaźników "niezdefiniowanych" (anonimowych). Taki wskaźnik zawiera tylko informację o <u>adresie</u> początku obszaru pamięci (bez określenia typu wskazywanych danych). Definicja takiego wskaźnika ma postać:

void * identyfikator wskaźnika;

jest to wskaźnik na "dowolny" ciąg bajtów danych.

Ze wskaźnikami i adresami związane są dwa operatory:

- operator adresu (referencji) & zwracający adres zmiennej podanej po prawej stronie tego operatora.
- operator wyłuskania (dereferencji) * identyfikujący obszar zmiennej wskazywanej przez wskaźnik podany po prawej stronie tego operatora.

Arytmetyka wskaźników

Na wskaźnikach mogą być wykonywane następujące operacje:

• przypisania (=)

wsk = wskaznik_zmiennej_lub_obszaru_pamięci;

(w przypadku niezgodności typów konieczne jest dokonanie konwersji typu)

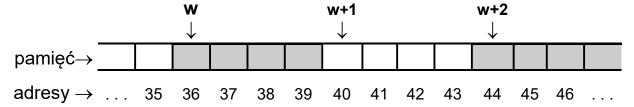
• operacje porównania (==, !=, <, >, <=, >=):

```
wsk_1 == wsk_2  // sprawdzenie czy zmienne zawierają te same adresy
wsk_1 < wsk_2  // czy zmienna wsk_1 zawiera adres mniejszy
// od adresu zawartego w zmiennej wsk_2</pre>
```

- operacje <u>powiększania lub pomniejszania</u> wskaźnika (+, -, ++, --, +=, -=) <u>o liczbę całkowitą</u> (tylko dla wskaźników zdefiniowanych)
 - → powiększenie (pomniejszenie) wskaźnika o wartość N powoduje wyznaczenie adresu przesuniętego o:

bajtów w kierunku rosnących (malejących) adresów.

np. int *w;



 operacje <u>odejmowania wskaźników</u> tego samego typu → wyznaczenie "odległości" pomiędzy dwoma adresami w pamięci.

```
( odległości w sensie N * sizeof ( typ_elementu_wskazywanego ) )
```

Przykłady zmiennych wskaźnikowych:

PRZYKŁAD: Dostęp do zmiennej za pomocą wskaźników

```
II przykładowa organizacja zajętości pamięci komputera przy w/w definicjach
                                          wsk
zmienne →
                b
                     C
            а
                                 X
bajty pamięci
adresy \rightarrow \dots
          12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 ...
 int main()
            // Program ilustrujący różne sposoby zapisu wartości do zmiennej 'b':
            Il bezpośrenio (poprzez nazwe zmiennej) oraz pośrednio, za pomoca
  {
            II wskaźnika na zmienną 'b' lub na sąsiadujące zmienne 'a', 'c', 'x'
   // Wyświetlenie adresów przydzielonych zmiennym: a, b, c, x, wsk
   // 4203212
   // 4203214
                                              // 4203216
                                              // 4203220
   printf(" \n Adres zmiennej WSK = %u ", (unsigned) &wsk );
                                              // 4203224
                          a = b = c = 0:
   b=10:
                          wsk = \&b:
   *wsk = 20:
                          wsk = &a;
   *(wsk +1) = 30;
                          *(&a + 1) = 40;
                          *(&c-1) = 50;
                          *( (short*)&x -3) = 60;
                          *((short *)(&x -1) -1) = 70;
                          *((short *)\&wsk -5) = 80;
                          *((short*)(\&wsk -2) -1) = 90;
   getchar();
```

PRZYKŁADY: Dostęp do tablic za pomocą indeksów i/lub wskaźników

```
#include <stdio.h>
                                   // Część wspólna przykładów (a)(b)(c)(d) na tej stronie
#define ROZMIAR 10
int main(void)
  int tab[ ROZMIAR ];
            // \leftarrow wczytanie\ liczby\ do\ tablicy
            // ← przemnożenie elementu tablicy przez 2
            // ← wyświetlenie elementu tablicy
                         Il dostęp do elementów tablicy za pomocą operatora indeksu
  for( i = 0; i < ROZMIAR; i++ )
       scanf( "%d", &tab[ i ] );
       tab[i] = 2 * tab[i];
                                                                    // tab[i] *= 2;
       printf( "Tab[ %d ] = %d \n", i+1 , tab[ i ] );
     }
                                 Il dostęp za pomocą indeksu i operatora wyłuskania
  for( i = 0; i < ROZMIAR; i++ )
       scanf( "%d", tab+i );
                                                         // \& *(tab+i) == tab+i
        *(tab+i) = 2 * *(tab+i);
                                                        // *(tab+i) *= 2;
       printf( "Tab[ %d ] = %d \n", i+1, *(tab+i));
     }
  int licznik, *wsk;
                               II dostęp za pomocą wskaźnika i operatora włuskania
  for( licznik=0, wsk=tab; licznik < ROZMIAR; licznik++, wsk++)
        scanf( "%d", wsk );
        *wsk = 2* *wsk; // *wsk *= 2;
       printf( "Tab[ %d ] = %d \n", licznik+1 , *wsk );
     }
  int *wsk; // dostęp za pomocą samych wskaźników (bez dodatkowego licznika)
  for( wsk=tab; wsk < tab + ROZMIAR; wsk++ )</pre>
                               || wsk < &tab[ROZMIAR] \leftarrow adres "końca tablicy"
     {
       scanf( "%d", wsk );
        *wsk *= 2;
        printf( "Tab[ %d ] = %d \n", wsk-tab+1 , *wsk );
     }
```